

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ยาเทวดาสู้ไม่ได้

ก่อนจึ่งหัน

เป็นหัตถ์คราวนี้ใหญ่อยู่นะ เป็นไข้แต่ไม่มีน้ำมูก หวัดอะไรไม่รู้ หวัดสมัยใหม่ หรือใจไม่มีน้ำมูก หากเป็นหวัด ไข้ด้วย เมื่อวานก็ทั้งวัน..ไข้ วันนี้ก็มีอยู่หากรู้สึกว่าจะลดลงบ้าง แล้วใครไปเอาหม้อมาจากโรงพยาบาลมาฉีดยาเมื่อวานนี้ พระมันดี๊ ดีที่เราให้ฉีดเมื่อวานนี้เราไม่ได้ไล่กลับหมดเลย ไม่ได้นะกับเรา ไม่มีอะไรใหญ่ยิ่งกว่าธรรม เราจะดูธรรมตลอดเลย อะไรเอนเอียงๆ นั้นละมันเข้ามาตีธรรมๆ เป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ จะตายๆ ธรรมเลยไม่มี ถูกกิเลสลากไปๆ นี่ไม่เอานะ ความเข้มแข็งในตัวไม่มีจะรักษา ศาสนาไปได้ยังไง ความเข้มแข็งต้องมีในใจ ร่างกายจะอ่อนเปียกขนาดไหนก็ตามแต่ใจ นี้ตรงแนว นั้นละผู้ปฏิบัติธรรม ต้องแข็งอยู่ที่ใจ

พอพูดอย่างนี้เราก็ระลึกถึงพ่อแม่ครูจารย์มัน แต่ก่อนไม่ค่อยมียาแหละ เราเป็น ไข้ ตื่นเช้าขึ้นมาฝนตก มีลมใบไม้ตกเกลื่อน ตามธรรมดาจะได้ยินเสียงปิดกวาดแต่ เข้าๆ ก็ไม่กวาดคนนี่แหละ วันนั้นคงเจียบๆ ทำ ท่านด้อมลงมากกลางวัด พระไปไหน หมดๆ ท่านลงมากกลางวัด ท่านไม่ได้ยินเสียงไม้กวาด ตามธรรมดาเรามีแต่ออกก่อน ไม่ใช่คุณนะ ทุกอย่างจะต้องออกก่อนตลอดเวลา พระไปไหนหมดๆ เรานอนไข้อยู่ที่ร้าน เล็กๆ ข้างไม่ได้ยิน สักประเดี๋ยวท่านก็ขึ้น ท่านมหาไปไหน ท่านเป็นไข้ หือ ท่านมหา เป็นไข้คนเดียววัดร้างเซียวหรือ ใส่เปรี้ยวๆ

จากนั้นท่านก็ให้พระเอายามาให้ฉัน เราก็ไม่ฉัน ให้พระเอากลับคืนไป ท่านให้ พระเอายามาเสียก่อนมาให้ฉัน เราไม่ฉัน เวลานั้นเป็นไข่มันไปหาไข้มาจากไหนมันก็อยู่ในตัว ยามันจะไปเอามาจากไหน มันก็อยู่ในตัวของมัน ไม่เอา พอพระเอากลับไปไม่นานท่านก็มาเอง คราวนี้มาเอง ไหนท่านมหาป่วยยังงี้ถึงไม่ฟังหยุดฟังยาอะไรเลย นี่ยา ท่านเอามาเม็ดหนึ่ง ยานี้ยาเทวดาสู้ไม่ได้ เอ้า ฉันเดี๋ยวนี้หายเดี๋ยวนี้ จะทำยังไงก็ท่าน เอามาเอง เราก็เลยฉัน ฉันแล้วท่านก็ไม่เคยถามถึงยา เราก็ไม่เคยพูดถึงยา อย่างนั้นละ อุบายท่าน ท่านเด็ดจริง ๆ ท่านเป็นอย่างนั้น เห็นไหมละ

ท่านให้พระเอายามาให้เราฉัน เราไม่ฉัน ท่านเลยเอามาเอง ขึ้น ยาเทวดาสู้ไม่ได้ เลย ตกลงเราก็ฉัน พอฉันแล้วทั้งเราทั้งท่านไม่ถามถึงเลยเรื่องยา หายเจียบไปเลย เอา ที่ใจไม่ใช่อะไรนะ ถ้าอ่อนแอแล้วก็เอาละ ให้ปลดออกสบบง จีวรเหล่านี้ ไปเอาชิ้นเอาผ้า ผู้หญิงมานุ่งมาห่มแทน มันอ่อนแอเกินไปไม่สมควรกับพระ พระองค์นั้นร้องให้ ท่าน มหา พูดตรงๆ ท่านก็เสียไปแล้ว ท่านมหาทองสุก เป็นขนาดมหา คนอาจคิดว่าเป็นเรา

เป็นขนาดมหาอ้อแอ้ๆ เหมือนเด็ก ท่านว่า ร้องไห้ ทีนี้ท่านเลยพลิกใหม่ มาไม้ใหม่อีก เอ้ายานี่ดีนะอย่างนั้นอย่างนี้ ดีเรื่อย ๆ มีแต่ของดี อันนั้นไม่ใช่แล้ว พลิกใหม่ ยานานานี่ ไม่ได้ผล เอออย่าใหม่มาให้ ยานี่ดีนะ ทางนั้นก็ฉิ้น เป็นอย่างนั้นละพ่อแม่ครูจารย์ พลิก ปี่บ ๆ ถ้าอ่อนแอแล้วก็เอาละ ถ้าแข็งเสียจริง ๆ ก็อย่างว่าแหละ

จอมปราชญ์สมัยปัจจุบันยกนี้ให้เลยเรา เราเคยผ่านครูอาจารย์มาหลายราย แล้วไม่ได้ประมาท มีองค์เดียว ๆ ยอดจอมปราชญ์สมัยปัจจุบัน มองอะไรพับ ๆ ๆ เลย เชี่ยวพ่อแม่ครูจารย์มัน เราจึงลงสุดขีดเลยไม่มีเหลือเลยกับพ่อแม่ครูจารย์มัน ลงทุกอย่าง ภายนอกภายใน ลงรอบหมดเลย เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

วิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน รวบรวมปัจจัยจากแรงศรัทธาของประชาชนทั่วทุกสารทิศ ขอน้อมถวายปัจจัยนี้แด่องค์หลวงตา เป็นจำนวนเงิน ๘๑๓,๗๘๐ บาท แล้วทองคำ ๑๐ บาท ดอลลาร์ ๑๓๐ พอใจ ๆ แล้วเป็นยังงี้วิทยุเราออกสะตวงดีอยู่หรือ วิทยุออกสะตวงดีหรือ (ชัดเจนนิดีอะ) ชัดเจนหรือ เวลานี้วิทยุนี้ออกทั่วประเทศละ ดูว่าร้อยกว่าแห่งนะ ก็เป็นเรื่องของประชาชนศรัทธาเขาทำของเขาเอง เราเทศน์แล้วหายเงียบ ๆ เราไม่เคยสนใจ เทศน์เรื่อยแล้วเขาก็นำไปออกทางวิทยุ เวลานี้ตั้งร้อยกว่าแห่ง เยอะอยู่ ก็สมเจตนารมณ์ที่เราคิดไว้

ตอนที่ออกช่วยชาติที่แรกคนทั้งหลายเขาก็จะว่า ออกช่วยชาติก็ต้องหมายถึง ด้านวัตถุเงินทองข้าวของอะไร ๆ แต่เราไม่ได้ไปนั้นนะ คราวนี้เป็นคราวที่ธรรมะจะออกสู่หัวใจโลก แน่ะเราไปอย่างนั้นผิดไหมล่ะ นี่โลกเขาไม่คิดนะ พอเราประกาศว่าเราจะช่วยชาติบ้านเมือง เพราะตอนนั้นกำลังจะล่มจมกันทางด้านวัตถุ ตลอดจิตใจห่อเหี่ยวไปหมดทั่วประเทศไทย เราก็เหี่ยวห่อเหมือนกันเราก็ดี จึงได้ออกปากพูดเลยเราอยู่ท่ามกลางแห่งชาติไทย แล้วจมก็จะจมไปด้วยกันทำไง เอ้า จะช่วย นั่นละเราจึงได้ออกช่วยตั้งแต่บัดนั้นมา

แต่ประชาชนทั้งหลายเขาจะคิดแต่เรื่องวัตถุที่จะฟื้นฟูชาติไทยของเรา แต่เราไม่ได้คิดเรื่องวัตถุ คราวนี้เป็นคราวที่ธรรมะจะกระจายออกสู่หัวใจประชาชน แล้วก็ออกเรื่อย ๆ ทีนี้ช่วยชาติบ้านเมืองก็ช่วยวัตถุก็ค่อยเป็นไปเรื่อยหรือลง ๆ แต่ธรรมะนี้บานปลายนะเวลานี้ ตั้งร้อยกว่าสถานี ออกจากที่เราเทศน์ช่วยชาติทั้งนั้นละ ตั้งร้อยกว่าสถานีเวลานี้ละ เอ้อ พอใจ กองเงินเท่าภูเขาจะไม่พอใจยังงี้ เป็นหลวงตาผีบ้ามาจากไหนจะไม่พอใจกองเงินเท่าภูเขานี้วะ เข้าใจ เอาละ

หวัตรคราวนี้หนักอยู่นะ เป็นไข้ไปด้วยเลย เมื่อวานนี้พระหรือเณรไปบอกให้หมอ มาฉีดยาให้ตอนเย็นเมื่อวาน ทั้งฉีดยาทั้งให้น้ำอะไร ไม่ใช่ น้ำเกลือ นะ เราบอกไม่ให้มาก

พอ เราเอาครึ่งเดียว หยุดพอ น้ำนี้พอแล้วเดี๋ยวนี้ เป็นอย่างนั้นละเรา ไม่อยากยุ่งกับอะไร พุดตรงๆ จิตโลกกับจิตนี้ต่างกันคนละโลกนูนนะ พุดชัดๆ อะไรมาไม่ใช่จะเป็นบ้าไปกับทุกอย่าง อันนี้พอประมาณรู้แนวอยู่อย่างนี้ อะไรผ่านเข้ามาๆ มันรู้ทันทีๆ เลย อะไรพอดีอะไรจะเลยเถิดรู้ทันที เอาธรรมเป็นประมาณ ไม่ได้เอาสิ่งทั้งหลายที่โลกเป็นบ้ากันเป็นประมาณนะ เอาธรรมเป็นประมาณ

ธาตุขันธ์เหล่านี้จะใหญ่โตยิ่งกว่าใจไปจากไหนวะ ใจครอบห้วมันอยู่นั้น ความรู้จักประมาณขนาดไหนใจรู้อเองจะปฏิบัติต่อมัน เพราะปฏิบัติต่อกันมาตั้งแต่วันเกิดแล้วนี่ทำไมจะเป็นบ้ากับมัน เพียงเจ็บไข้ได้ป่วยเล็กน้อยจะเป็นบ้าไปหมด ไม่เป็นนี้พุดจริงๆ ไม่เป็น อะไรเป็นอะไรก็บอกว่าเป็นๆ แต่หัวใจไม่เป็น ไม่ห้วนไม่ไหวพุดให้มันชัด นี่ละการปฏิบัติธรรมท่านทั้งหลายให้นำไปเป็นคตินะ การพุดนี้ไม่ได้พุดโอ้อวด เอาความจริงออกมาพุด ไม่ห้วน ทุกอย่างในสามโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรห้วนกับอะไรเลย ตรงแนวอยู่อย่างนั้น

ขอให้หัวใจมีหลักมีเกณฑ์ อย่างน้อยให้มีหลักมีเกณฑ์ การกินอยู่ปวดยการใช้การสอยอย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองฟุ้งเพื่อ อะไรมาคว้ามบๆ ลิงร้อยตัวสู้ไม่ได้ แตกฮือ ลิงสู้ไม่ได้ คนมันเร็วกว่าลิง อะไรคว้ามบๆ เลย ฟุ้งเพ่อมากทีเดียว การเป็นอยู่ปวดยไม่มีหลักมีเกณฑ์เลื่อนลอยๆ การกู่การยืมกู้ยืมไปเรื่อยตะไปเรื่อยๆ นี่ละมันเลื่อนลอย ออกจากหัวใจเลื่อนลอย มองดูพัฐู้ทันทีเลยเชียว สลดสังเวชนะบางแห่งที่ได้ทราบเข้ามาบ๊บบๆ นี่มันสลดสังเวช แต่ไม่พุดเพราะโลกเป็นอย่างนั้น กิเลสแล้วแต่มันจะขยำแบบไหนว่าจั้นเถอะ ที่ให้ไปทางดีไม่มีกิเลส มีแต่ขยำลงๆ

ธรรมคอยดูอยู่นี้มันรู้ที่ อันไหนจะพาให้ลุ่มจมมากน้อยมันรู้ทันทีๆ เลย เพราะฉะนั้นจึงสอนให้พี่น้องทั้งหลายรู้จักประมาณ ความเป็นอยู่ปวดยทั้งหลายอย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว ถ้าขัดธรรมแล้วก็ขัดเจ้าของทำลายเจ้าของนั้นละ ถ้าราบรื่นไปตามธรรมแล้วก็ราบรื่นเจ้าของ ให้จำเอานะ ไม่มีอะไรเกินธรรมความพอดี นี่ก็ ๘ โมง ๒๐ นาทีแล้ว เราก็ไปธุระของเราประจำทุกวันๆ เอาของไปส่งโรงพยาบาลแต่ละโรงๆ แล้วให้โรงละสองหมื่นๆ ทุกโรงไป ทางนี้ก็เปิดไว้ โกดังเต็มเลย โรงไหนมาได้ทุกโรง มีอยู่สองประเภท ประเภทพิเศษมี ประเภทธรรมดา

ประเภทพิเศษก็ตั้งแต่อุบล อุดรติดถ์ โคราช ประเภทนี้มาให้พิเศษ พิเศษก็เสมอกันหมด ที่ให้ธรรมดาก็เสมอกันหมด จัดไว้เรียบร้อยในนั้นไม่ให้ขาดให้แคลนใครมาทางไหนได้ทั้งนั้นๆ เพราะวัดนี้เป็นวัดเสียสละ เราแบตตลอดกับโลกสงสารเราไม่เอาอะไรแม้ชิ้นเดียวเราไม่มีจิตใจเรา จึงว่าทำประโยชน์ให้โลกละชิ ช่วยโลกช่วยอย่าง

นั่น ช่วยจริงๆ วัดนี้ จะมีความตระหนี่ถี่เหนียวในวัดนี้ไม่มีสำหรับเรา ของอยู่ในวัดใน
 วานี้มันพอเป็นพอไปพอยู่พอกินเอาไปกินบอกงั้นเลย เราปลูกสร้างขึ้นมากินเพื่อ
 ปากเพื่อท้องนั่นละ เอาไปกินปากมีทุกคนว่าไปเลย ที่จะให้หึงให้หวงบอกว่าไม่มี ความ
 เมตตามันครบหมดแล้วเข้าใจไหม ความหึงความหวงมันจะมีอำนาจมาจากไหน
 อำนาจของความเมตตาที่จะเสียสละนี้มันเต็มหัวใจแล้ว

บอกว่าเอาไปกิน อะไรๆ สุกที่ไหน ผลหมากรากไม้นี้เอาไปเราไม่หึงไม่หวง ต้น
 ไหน ขนุนขนินอะไรก็ตาม ผลหมากรากไม้ปลูกไว้สำหรับปากท้องของประชาชนทุก
 คนเราที่มีความจำเป็นเสมอกัน ใครอาศัยอะไรๆ เอาไปเลย เราไม่เอาอะไร เห็น
 ไหมบิณฑบาตมากินจะตายก็ตาย ล้นปากๆ ทุกวันๆ ผู้ดอดอยาก ผู้ขาดแคลนจะตาย
 ไปก็มีเยอะ มองให้ทั่วถึงซิ เอาเท่านั้นละ จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*